

noitē zwostawac; wo tēch tjasnēch Přecžiwnosczař požawoř
szczicze — tola do božeje Wole ſo podawac; te ſwoje ha teiž
te czuje Rēchi wopwakutwac; wo Rozpominanu toho Že-
zusowoho Čerpeňa želnoſciivé zpwakutwac; ha wo témleč
Žiweňu kaiž toniu řecz wo Čuzbe, k Bohu domoi do Ne-
bes požděchurowac, to ſu te dobre Rudženja, kotrež Čwo-
jekci pžlňesu nět tuhdé te trěbne Wokžewenja, ha tam nědě
tón wěcžné powne Trójt.

**Zbóžni cži, kotrémž cze ſo jěſcz ha picž teje
Zprawnoſcze, dokelž woni budža naſćjeni.**

Tón wuwodňené jara žada za Čerobu; tón Picža ztra-
dané jara žada za Mapojom. Z tafej Žadosczu žadai té za
tei Ežesczianskej Zprawnoſczu, t. r. žadai ha proczui ſo
rozpožnawac, ha teiž dopelniecž ſchitko to, žež Bóh po
twojim Žtancze wot tebe žada; ſnuž Bohu, nicž z Liwku-
tu, hale z Vuternosczi; ha té budžesch naſćjené, žebo
žej Pomoczu budžesch tu požadanu Ežescziansku Zprawnoſcž
nadobócz, ta twoja Wutroba budje cži nět k Vluzé změ-
ruwana, ha nědě wo Nebesach powne zpočojena.

**Zbóžni cži Miwoſciivi, dokelž woni budža
Miwoſcz dōſtacž.**

Ta Miwoſcz ma ſo wopokazuwacž nicž jenož wo Podaw-
anu teje Pomoczé, wo Sobudželenu tēch tjasnēch Dobro-
tow; hale teiž, ha to naibóle, wo tém „žo té tém twojim
Sobu. Čwojekam te jich Swahoscze, Braschiwoſcze, Ba-
lere, džiwnie Waschnicžka k Dobrocje djeržisč, ſcjerpně
pženiesesč; te ſebi poržinene Kžiwdé rad wodařesč; žež na
tebi zaleží, twojeho Blischoho radſho z Winé hacž do
Winé cženiesč; teiž toho naihorschoho Rēſchnika z Luboſczu
wobžaruwesč, ha joho tei bójkei Smělnosczi parutžesč.
Wódž tak miwoſciilvé, ha té budžesch teiž ſam wot Boha
Miwoſcz dōſtacž.

**Zbóžni cži ſenieje tžisteje Wutrobé, do-
kelž woni budža Boha widzecž.**

Ta Tžistota teje Wutrobé wo tém wobſteji, že i. ja-
ném rēſchném neschrwarném zwém Móſlam ha Žadoscjam
wo ſebi z dobrej Wolu Hořpode, Hoředjerženja nedopužcjiſč;
2. ha vži tém, žež kwasbne ſkukuwesč, neporaſch cžwoje-
ržeje Ežescze habé tjasnoho Wujicka, hale ſu Ežescz boju,
ha